

◊ ג'ג'ד' ◊

וַיֹּהֶי בְּשַׁלֵּחַ פְּרָעָה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים הַדָּךְ אֶרְץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פָּזִינָתָם הָעָם בְּرָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִם וְהָהָה. בְּדַלְכְּךָ פְּרָעָה יָתְעָמָא. וְלֹא דְבָרְנוֹן יְיָ. אֲוֹרָח אֶרְעָה פְּלִשְׁתָּאִי. אֲרִי קְרִיבָא הִיא. אֲרִי אָמַר יְיָ. דְלָמָא יוּוֹעָן עַמָּא. בְּמַחְיוֹהוּן קְרִיבָא וַיְתַבּוּן לְמַצְרִים; יְהָ וַיֵּסֶב אֱלֹהִים | אֶת־הָעָם הַדָּךְ הַמְּדָבָר יִסְּסֹף וְחַמְשִׁים עַלְוָה בְּגַיִּים יִשְׂרָאֵל מִאֶרְץ מִצְרִים; וְאַסְתָּר יְיָ יָתְעָמָא. אֲוֹרָח מְדָבָר לִימָא דְסֻוֹרָה. וּמוֹרְזִין, סְלִיקָוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַאֲרָעָה דְמַצְרִים; יְט וַיַּקְחֵ מִשְׁהָ אֶת־עַצְמֹות יוֹסֵף עַמּוֹ בְּיַהְשָׁבָע הַשְּׁבִיעִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר פָּקָד יִפְקָד אֱלֹהִים אֲתֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמָתִי מִזָּה אֲתָכֶם; וְאָסֵק מִשְׁהָ. יָת אַרְמִי יוֹסֵף עַמְּיִהָה. אֲרִי אָוֹמָה אָוֹמָה. יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְיָרָה. מְדָבָר דְכִיר יְיָ יְתַבּוֹן. וְתַסְקֹוּ יָת גְּרָמִי, מִפְאָה עַמְּבּוֹז ☆ כ וַיַּסְעֵי מִסְכָּת וַיְחַנֵּן בְּאָתֶם בְּקָצָה הַמְּדָבָר; וְנַטְלוּ מִסְכּוֹת. וְשָׁרוּ בְאָתֶם, דְבָסְטָר מְדָבָר; כָּא וַיַּהְוֵה הַלְּדָךְ לְפָנֵיכֶם יוֹמָם בְּעַמּוֹד עַנְזָן לְנַחֲתָם הַדָּךְ וְלִילָה בְּעַמּוֹד אָשׁ לְהָאִיר לְהָם לְלַכְתָּ יוֹמָם וְלִילָה; וַיְיָ. מְדָבָר קְרִמְיוֹהָן בִּימָמָה. בְּעַמּוֹדָא דְעַנְגָּא לְדִבְרֹותָהָן בְּאוֹרָחָה. וּבְלִילִיאָה. בְּעַמּוֹדָא דְאִישָׁתָּא לְאַנְהָרָא לְהָזָן, לְמַזְלָל בִּימָמָה וּבְלִילִיאָה; כְּבָ לְאִיְמִישׁ עַמּוֹד הַעֲנָן יוֹמָם וְעַמּוֹד הַאָשׁ לִילָה לְפָנֵי הָעָם: לֹא עָדִי, עַמּוֹדָא דְעַנְגָּא בִּימָמָה. וְאַרְךָ לְאַעֲמָדָא דְאִישָׁתָּא בְּלִילִיאָה. מַן קָּדָם עַמְּמָא; פ ☆

בְּ יַד אַ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים מִשְׁהָ לְאָמֵר: וּמְלִיל יְיָ עַם מִשְׁהָ לִמְיָרָה; בְּ דָבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַשְׁבּוּ וַיְחַנֵּן לְפָנֵי פִּי הַחִירָת בֵּין מַגְדָּל וּבֵין הַיָּם לְפָנֵי בָּעֵל צָפֹן נְכָחוּ תְּחִנּוּ עַל־הָיִם: מְלִיל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיְתַבּוּן. וַיִּשְׁרֹזּוּ קָדָם פּוֹם חִירָתָא. בֵּין מַגְדָּל וּבֵין יִמְאָה. קָדָם בְּעַיל צָפֹן, לְקַבְּלִיה תְּשִׁרְוֹן עַל יִמְאָה; וְאָמַר פְּרָעָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְגָכִים הֵם בְּאֶרְץ סְגָר עַלְיָהָם הַמְּדָבָר; וַיֹּאמֶר פְּרָעָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מְעוֹדְבָלִין אָנוּ בְּאֶרְעָא; אַחֲרָה עַלְיהָן מְדָבָר; ד וְחַזְקָתִי אֶת־לִבְּ-פְּרָעָה וְרַדֵּף אַחֲרֵיכֶם וְאַבְקָדָה בְּפְרָעָה וּבְכָל־חִילּוֹ וַיַּדְעֵי מִצְרִים כִּי־אַנְּיָה וַיַּעֲשֵׂה־כֵּן: וְאַתְּקִיר יָת לְבָא דְפְרָעָה וְיַרְדוֹת בְּתְּרִיחָן, וְאַתְּקִיר בְּפְרָעָה וּבְכָל מְשֻׁרְיתִיה. וַיַּדְעָן

מִצְרָאִי אֲרִי אָנָּא יְיָ. וְעַבְדָוּ בָּגָן ☆

ה וַיַּאֲדַל לְמַלְךָ מִצְרִים כִּי בָּרָח הָעָם וַיַּהְפֵּךְ לְבָבָ פְּרָעָה וְעַבְדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עֲשִׂינו בַּיְשַׁלְחָנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מַעֲבֵדֵנו וְאַתְּהָה לְמִלְאָה דְמַצְרִים. אֲרִי אָזָל עַמָּא. וְאַתְּהָפֵיד. לְבָא דְפְרָעָה וְעַבְדוּהָ בִּעְמָא. וְאַמְרָו מָא דָא עַבְדָּנוּ. אֲרִי שְׁלַחְנָא יָת יִשְׂרָאֵל מְפַלְחָנָנָא. וַיַּאֲסֵר אֶת־רַכְבָּו וְאֶת־עַמּוֹ לְקָח עַמּוֹ: וְטַקִּיס יָת רַתְפִּיהָן, וַיַּת עַמְּיִהָה דְבָר עַמְּיִהָה;

וילך ששים מאות רכוב בחר וכל רכב מצרים ושלשם על-כלו; ודבר. שית מה רתבון בחירות. וכל רתבי מצראי. וגיברין ממענו על פולחון ח ויחזק יהוה את-לב פרעה מלך מצרים וירד אחורי בני ישראל ובני ישראל נפקין בראש גליון פרעה מלפאת מצרים. ורדף. בתה בני ישראל. ובני ישראל נפקין בראש גליון

(שי) ט וירדפו מצרים אחרים ויישנו אותם חנים על-הים כל-סוסים רכב פרעה ופרשיו וחלו על-פני החרות לפניהם בעל צפון; ורדפו מצראי בתיהון. וארכיקו יתחנן בד שרו על ימוא. כל סוסות רתבי פרעה. ופרשוהו ומשריתה. על פום חירטה. קודם בעל צפון. ופרעה הקוריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והגנה מצרים נסע אחרים ויראו מאי ויצחקי בני ישראל אל-יהו; ופרעה קרב. ועקפו בני ישראל ית עיניהם. זה מצראי נטליון בתיהון. ודחילו לחדרו. ועיקו בני ישראל קדם יי' ואמרו אל-משה המבלי איז-קבירים במצרים לקחתנו למות במדבר מה-זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים; ואמרו למשה. המידליות קברין למצרים. דברתנו לממת במדבר. מא דא עבדת לנו לאפקתנו למצרים; וב הלא-זה הדבר אשר דברנו אליו במצרים לאמור חכל מפעו ונעבדה את-מצרים כי טוב לנו עבד את-מצרים ממתרנו במדבר: הלא דין פרגמא. ומליינא עמד למצרים למימר. שכוק מגננא ונפלח ית מצראי. ארוי טב לנו הנפלח ית מצראי. מדנות במדבריא יג ויאמר משה אל-העם אל-תיראו הרציבו וראו את-ישועת יהוה אשר-יעשה לכם היום כי אשר ראתם את-מצרים היום לא תספיק לראותם עוד עד עולם; ואמר משה לעמָא לא תדחלו. אתעדת. וחוץ ית פורקנא דין. דיעבד לכון יומא דין. ארוי. דחויתון ית מצראי יומא דין. לא תיספון. למחייהן עוד עד עולם; ית יהוה ילחם لكم ואתם תחרשו; יי'

ג'יך לבן קרב. ואתונ תשתקוע פ

ג' (שלישי) ט ויאמר יהוה אל-משה מה-תצעק אליו דבר אל-בני-ישראל ויסענו ואמר יי' למשה. קבילת צלותך. מליל עם בני ישראל ויטלו: ט ואתה הרים את-מטה וגטה את-ידך על-הים ובקעהו ויבאו בני-ישראל בתוך הים ביבש: ואת טול ית חוטך. וארים ית ייך. על ימוא ובזעה. ויעלן בני ישראל. בגו ימוא ביבשת: יי ואגי הנני מחזק את-לב מצרים ויבאו אחרים ואכבה בפרעה ובכל-חילו ברקבו ובפרשיותו: ואנنا. האנא מתהיף ית לבא למצראי. ויעלן בתיהון. ואתיקר בפרעה ובכל משריתיה. ברתכו ופרשוה יי' וירדו מצרים כי אני יהוה בהגבדי בפרעה ברכבו ובפרשיותו: וידעו מצראי ארוי אני יי'. באתיquironi

בפרעה. ברתכו ופרשוה

יט וַיְסֻעַ מִלְאָךְ הָאֱלֹהִים הַהֲלָךְ לִפְנֵי מְחֻנָּה יִשְׂרָאֵל וַיַּלְךְ מַאֲחֶרֶתָּהֶם וַיְסַע עַמּוֹד
הַעֲנוֹן מִפְנֵי הֶם וַיַּעֲמֹד מַאֲחֶרֶתָּהֶם: גַּטֵּל מַלְאָכָא דִי. דָמְדָבָר קָדָם מִשְׁרִיתָה דִיְשָׂרָאֵל. וְאַתָּה
מִבְּתִירְהָזָן. גַּטֵּל. עַמּוֹדָה דְעַנְנָא מִן קְדִימָהָזָן. וַיַּרְא מִבְּתִירְהָזָן כ וַיָּבֹא בֵין | מְחֻנָּה מִצְרָיִם וַיַּבְיוֹן
מְחֻנָּה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַעֲנוֹן וַהֲחַשָּׁךְ וַיַּאֲרֵ אֶת-הַלִּילָה וְלֹא-קָרְבָּה זֶה אַל-זֶה
בְּלַ-הַלִּילָה: וְעַל. בֵין מִשְׁרִיתָה דִמְצָרָאי. וּבֵין מִשְׁרִיתָה דִיְשָׂרָאֵל. וְהָזָה עַנְנָא וַיִּכְלַל לְמִצְרָאי. וַיַּשְׁרַאֲלָן
גַּהְרָה בְּלַ לִילָה. וְלֹא-אַתְּקָרְבָּו דִזְנָה. לֹת דִזְנָה בְּלַ לִילָה. כָּא וַיַּט מְשָׁה אֶת-יְדוֹ עַל-הָיִם וַיַּלְךְ
יְהוָה | אֶת-הָיִם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה בְּלַ-הַלִּילָה וַיַּשְׁמַ אֶת-הָיִם לְחַרְבָּה וַיַּבְקַעְוּ
הַמְּפִיסִים: וְאַרְתִּים מְשָׁה יְתִיְהָה עַל יְמָא. וַדְבָּר יְיָ יְתִיְהָה. בְּרוּחַ קְדוּמָה תָּקִיר בְּלַ לִילָה. וְשָׂוִי יְתִיְמָא
לַיְבְּשָׁתָה. וְאַתְּבָעוּ מִיאָה כְּבָ וַיַּבְאוּוּ בְּגִידְיִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הָיִם בְּיַבְשָׁה וְהַמִּים לְהָם חֹזֶם
מִמְּינָם וּמִשְׁמָאָלָם: וְעַלְוָן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בָּנוּ יְמָא בְּיַבְשָׁתָה. וּמִיאָה לְהָזָן שָׁוּרִין. מִפְּמִינָהָזָן וּמִשְׁמָאָלָהָזָן
כְּגַד וַיַּרְדְּפָו מִצְרָיִם וַיַּבְאוּ אַחֲרֵי הָיִם כָּל סְוָס פְּרֻעָה רַכְבָּו וַפְּרַשְׁיו אֶל-תֹּזֶה הָיִם: וַרְדָּפָו
מִצְרָאי וְעַלְוָן בְּתִירְהָזָן. בְּלַ סְוָסָות פְּרֻעָה. רַתְכּוּהָי וַפְּרַשְׁוּהָי. לְגֹזְוָה יְמָא כְּדַיְהָיָה בְּאַשְׁמָרָת הַבָּקָר
וַיַּשְׁחַרְיָה יְהוָה אֶל-מְחֻנָּה מִצְרָיִם בְּעַמּוֹד אַשׁ וְעֲנוֹן וְיָהָם אֶת מְחֻנָּה מִצְרָיִם: וְהָזָה
בְּמִטְרָת צְפָרָא. וְאַסְתָּבֵci יְיָ לְמִשְׁרִיתָה דִמְצָרָאי. בְּעַמּוֹדָה דָאִישָׁתָא וְעַנְנָא. וְשָׂגִיאָה. יְתִיְמָא בְּמִשְׁרִיתָה דִמְצָרָאי
כְּה וַיַּסַּר אֶת אָפָן מַרְכְּבָתָיו וַיַּגְהַגְהוּ בְּכָבְדָת וַיֹּאמֶר מִצְרָיִם אָנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי יְהוָה נְלִחְם לָהֶם בְּמִצְרָיִם: וְאַעֲדִי. יְתִגְלְלִי רַתְכִּיהָזָן. וְמִדְבָּרִין לְהָזָן בְּתִקְוָה. וְאַמְרָו מִצְרָאי.

גַּעֲרוֹק מִן קָדָם יִשְׂרָאֵל. אֲרִי דָא הִיא גְּבוּרָתָא דִיָּה. דַעֲבָד (סְיָא דַעֲבָד) לְהָזָן קָרְבִּין בְּמִצְרָיִם: פ
ד' (רכיעי) כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מְשָׁה גַּטְתָּה אֶת-יְדָךְ עַל-הָיִם וַיִּשְׁבַּו הַמִּים עַל-מִצְרָיִם
עַל-רַכְבָּו וְעַל-פְּרַשְׁיו: וְאָמָר יְיָ לְמְשָׁה. אֲרִים יְתִיְדָךְ עַל יְמָא. וְיַתְּבוּן מִיאָה עַל מִצְרָאי. עַל רַתְכִּיהָזָן
עַל פְּרַשִּׁיהָזָן כ וַיַּט מְשָׁה אֶת-יְדוֹ עַל-הָיִם וַיַּשְׁבַּב הָיִם לִפְנֵות בָּקָר לְאַיְתָנוּ וּמִצְרָיִם
נָסִים לְקָרְאָתוֹ וַיַּגְעַר יְהוָה אֶת-מִצְרָיִם בְּתוֹךְ הָיִם: וְאַרְתִּים מְשָׁה יְתִיְדָחָה עַל יְמָא. וְתַבְּ
יְמָא. לְעָדוֹן צְפָרָא לְתוֹקְפִיהָ. וּמִצְרָאי עַרְקִין לְקַדְמוֹתִיהָ. וְשָׁגִיא יְיָ. יְתִיְמָרָא בָּנוּ יְמָא כְּה וַיִּשְׁבַּו הַמִּים
וַיִּכְסֹו אֶת-הַרְכָּב וְאֶת-הַפְּרַשִּׁים לְכָל חִיל פְּרֻעָה הַבָּאִים אַחֲרֵי הָיִם לְאַגְּנָשָׁאָר
בְּהָם עַד-אַחֲד: וְתַבְּוּ מִיאָה. וְחַפּוּ יְתִיְרַתְּבָא וַיַּתְּפִשְׁיָה. לְכָל מִשְׁרִית פְּרֻעָה. דַעֲלָא (סְיָא דַעֲלָא) בְּתִירְהָזָן
בְּיְמָא, לֹא אַשְׁתָּאָר בְּהָזָן עַד תְּהָן; כְּט וּבְגִי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בְּיַבְשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם כְּהַמִּים לְהָם חַמָּה
מִמְּינָם וּמִשְׁמָאָלָם: וּבְגִי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בְּיַבְשָׁתָא בָּנוּ יְמָא. וּמִיאָה לְהָזָן שָׁוּרִין. מִפְּמִינָהָזָן וּמִשְׁמָאָלָהָזָן

וַיֹּשֶׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִן־מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרָיִם מִת־עַל־שְׁפַת הַיּוֹם: וּפֶרַק יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא. יְתִי יִשְׂרָאֵל מִן־מִצְרָיִם. וְחוֹזֵא יִשְׂרָאֵל יְתִי מִצְרָיִם. מִתְיַען עַל־בֵּירַמָּא, לֹא וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיּוֹם הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרָיִם וַיַּרְא הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בְּיְהוָה וּבְמִשְׁהָ עֲבֵד־וָיּוֹם: וְחוֹזֵא יִשְׂרָאֵל יְתִי אֶבֶורֶת יְהָא רַבְתָּא. דָּעַבְד יְיָ בְּמִצְרָיִם, וְדַחְילָוּ עַמָּא מִן־קָדְםֵי יְיָ, וְהַיָּמִינָה בְּמִימְרָא דִיּוֹ, וְבְנִבְיאוֹת מִשְׁהָ עֲבֵדְיָה: פָּטוֹ אָזֶן יִשְׂרָאֵל־מִשְׁהָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְהָוָה וַיָּמְרוּ לְאָמֵר אֲשִׁירָה לַיְהָוָה בַּיְגָאָה גָּאָה סֻסָּסָה וַיַּרְכְּבּוּ רַמָּה בַּיּוֹם: בָּכְנוּ שְׁבָח מִשְׁהָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. יְתִי תַּוְשְׁבַּחַתָּא הַדָּא קָדְםֵי יְיָ. וְאָמְרוּ לְמִימָה. נְשָׁבָח וְנוֹהֵד קָדְםֵי יְיָ. אָרַי אַתְּגָאֵל עַל גִּוְתְּנִיא גַּוְיָאָה דִילְיהָ הִיא. סֻסָּסָה וַיַּרְכְּבּוּתָהּ רַמָּה בַּיּוֹם: בָּעֵז וְזַמְּרָת יְהָה. וְיְהָיָה לִישְׁוּעָה זוֹה אֵלֵי וְאָנוֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ: תַּוקְפִּי וְתוֹשְׁבַּחַתָּי דְּחִילָא יְיָ. אָמֵר בְּמִימְרָיָה וְהָוה לִי לְפִרְקָה. בֵּין אֱלֹהֵי וְאָבִנֵּי לִיהְיָה מִקְדְּשָׁן. אֱלֹהֵא דְאַבְתָּהּ וְאֶפְלָח קָדְמוֹהָי גַּיְהָוָה אִישׁ מִלְּחָמָה יְהָוָה שְׁמוֹ: יְיָ מְרִי נְצָחָן קָרְבָּא. יְיָ שְׁמִינָה דָּרְמָכְבָּתָה פְּרֻעָה וְחִילָוּ יְרָה בַּיּוֹם וּמְבָחר שְׁלַשִּׁיו טְבָעוּ בַּיּוֹם־סָרְוִי: רַתְבִּי פְּרֻעָה. וּמְשִׁרְתִּתָּה שְׁדִי בַּיּוֹם. וּמְבָחר גִּיבְרוֹהָי אַטְבָּעָבִיָּה דְּסָוִוָה הַתְּהִמָּתָּיְכָסִיםְיְרָדוּ בְּמִצְוָלָתָּכְמוֹדָאָבָזָן: תְּהִמָּיָחָפְוּ עַל־יְהָוָן, נְחַתָּו לְעַמְקָיָא בְּאַבְנָא, וְיְמִינָה יְהָוָה נְאַדְרֵי בְּכָח יְמִינָה יְהָוָה תְּרֻעָץ אָוִיָּב: יְמִינָד יְיָ אַדְרָא בְּחִילָא. יְמִינָד יְיָ תְּבָרָתָנָה: זָוְרָב אָוְגָה תְּהָרָס קְמִידָה תְּשַׁלְחָחָרְבָּה יְאַכְלָמוּ בְּקָשָׁן: וּבְסָגִי תַּוקְפָּד תְּבָרָתָנוּ לְדַקְמָוּ עַל עַמְּךָ. שְׁלַחַת רְוֹגֵד, שִׁיצְנָנוּ בְּנֵוֹרָא לְקַשָּׁאָן: חָוְרָיוֹת אָפִיךְ נְעַרְמוּ מִים נְצָבוּ כְּמוֹדָנָד נְזָלִים קְפָאָוּ תְּהִמָּת בְּלָבִיָּם: וּבְמִימָר פְּוֹמֵד חַבְיכָמוּ מִיא. קָמוּ בְּשָׂוָר אָוְלָא. קָפוּ תְּהִמָּי בְּלָבָא דִימָא: ט אָמֵר אָוִיב אָרְדָּף אָשִׁיג אָחָלָק שְׁלָל תְּמַלְאָמוּ נְפָשִׁי אָרִיק תְּרָבִי תְּוֹרִישָׁמוּ יְדָי: דְּהָה אָמֵר שְׁנָאָה. אָרְדָּף אָרְבִּיק אָפְלִיג בְּזָאת. תְּשַׁבָּע מְנָהָזָן נְפָשָׁי. אָשְׁלוֹזָחָרְבִּין תְּשִׁיצְנָנוּ יְדָי: ט נְשָׁפָת בְּרוֹחָךְ בְּסָמוּ יִם צָלָלוּ בְּעֻוֹפָרָת בְּמִים אָדִירִים: אָמְרָת בְּמִימָדָחָחָא עַל־יְהָוָן יְמָא. אָשְׁתָּקָעָנָבָאָרָא. בְּמִינָן תְּקִיפָּיָן יָא מִיְּכָמָה בְּאַלְמָם יְהָוָה מִי בְּמִכָּה נְאַדְרָבְקָדְשָׁנָוָרָא תְּהִלָּתָעָשָׂה פֶּלֶא: לִית בְּרַמְּנָךְ אֵת הוּא אֱלֹהָא יְיָ. לִית אֱלֹהָא אֶלְאָא אֶת אָדִיר בְּקוֹדֶשָּׁא. דְּחִיל תַּוְשְׁבַּחַן עַבְדָּפְרִישָׁוּן יְבָנִית יְמִינָד תְּבָלָעָמוּ אָרְזִין: אָרִימָת יְמִינָד. בְּלָעַתָּנוּן אָרְעָא: יְגָנִית בְּחִסְדָּךְ פְּרִישָׁוּן יְבָנִית יְמִינָד תְּבָלָעָמוּ אָרְזִין: אָרִימָת יְמִינָד. בְּלָעַתָּנוּן אָרְעָא: יְגָנִית בְּחִסְדָּךְ עַסְׁזָנוּ אָאַלְתָּת נְהִלָּת בְּעַזְךְ אָלְגָ�ה קְדָשָׁה: דְּבָרָה בְּטַבּוֹתָךְ לְעַמָּא דָנָן דְּפֶרְקָתָא. דְּבָרָה בְּתוּקָפָךְ לְדִיאָה בְּקוֹדֶשָּׁךְ: יְד שְׁמָעוּ עַמָּים יְרָאָזָן חִיל אָחָז יְשָׁבֵי פֶּלֶשָׁת: שְׁמָעוּ עַמָּמָא וּזְעָם. דְּחִילָא אַחֲדָתָנוּן, לְדַהּוּ יְתִבְעֵן בְּפֶלֶשֶׁת: ט אָז נְבָהָלוּ אָלוֹפִי אָדוֹם אַיְלִי מְזָאָב יְאַחַזְמוּ רָעָד נְמָגָז בֶּל יְשָׁבֵי בֶּגֶעָז: בָּכְנוּ אַתְּבָהָלוּ רַבְּרַבִּי אָדוֹם. תְּקִיפִי מְזָאָב. אַחֲדָתָנוּן רַתְּתָּא. אַתְּבָהָרוּ, בֶּל דַהּוּ

יְתִבְעֵן בְּכָנְעָז

ותוצאות לפקוודזהי. ותתר בלב קימזהי. כל מרעין. דשווית במצרים לא אשׁוינו עלה. ארי. אנה יי אספה סה (חמיישי) כי יבוא אילמה ושם שותים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויינור שם על-הרים: ואתו לאלם. ותפנו. תרי עשר. מבועין דמיין ושביעין דקלין. ושרו תמן על מיאן טז א ויסען מאילם ויבאו כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר-סין אשר בין-אלם ובין סיני בחרמלה עשר يوم לחדש השנה ליצאתם מארץ מצרים: ונלו מאלים. ואתו. כל בנטהא בני ישראל למדבר דסין. בין-אלם ובין סיני. בחרמלה עשרה יומא לירחא תנינה. למפקחון מארעא

דמצרים;

בְּוַיִּלְיוֹנוּ בְּלִעְדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בְּמִדְבָר: וְאֶתֶרְעָמוֹ. כֹּל בְּנֵשְׁתָא דְבָנִי יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בְּמִדְבָר: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַיְיָתָנוּ בַּיָּד־יְהוָה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁבְתֵינוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאֶכְלָנוּ לְחַם לְשָׁבָע בַּיָּהּוֹצָאתָם אֶתְנוּ אֶל־הַמִּדְבָר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־בְּלִהְקָהָל הַזֶּה בְּרָעֶב: וַיֹּאמֶר לְהֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לֹוי דְמִיתָנָא קָדָם ייְהִי בָּאָרֶץ דְמִצְרַיִם. כִּד חַוְינָא יַתְבִּין עַל הַוְיִד בְּשָׂרָא. כִּד חַוְינָא אֶכְלָין לְחַמָּא וְשָׁבָעִין. אֲרִי אֲפִיקָתָונָי יַתְנָא לְמִדְבָרָא הַדִּין. לְקַטְלָא. יַת בֵּל קָהָלָא הַדִּין בְּכָפְנָא ס ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַגִּי מִמְטִיר לְכָם לְחַם מִזְהָשָׁמִים וַיֵּצֵא הָעָם וַיַּקְטוּ דְבָרִים בְּיוֹמָו לְמַעַן אַנְסָפוּ הַילְד בְּתוֹרַתִי אַסְ-לָא: וַיֹּאמֶר ייְהִי לְמֹשֶׁה. הָאֲנָא מִחְיָה לְבֹונָה. לְחַמָּא מִן שְׁמַיָּא. וַיַּקְרִין עַמָּא וַיַּלְקְטוּ פְתָגָם יוֹם בְּיוֹמִים. בְּדִיל הַאֲנָסִינָא. הַיְחִון בָּאוֹרִתִי אִם לָא; הַוְיִה בַּיּוֹם הַשְׁשִׁי וְהַכְּנִינוּ אֶת אַשְׁר־יְבִיאוּ וְהִיָּה מִשְׁנָה עַל אַשְׁר־יַלְקְטוּ יוֹם וַיּוֹם: וַיֹּהֵי בַּיּוֹם שְׁתִיתָהָה. וַיַּתְקִנּוּ יִתְדִּיטָן. וַיְהִי עַל חַד תְּרִין. עַל הַלְקָתוֹן יוֹם יוֹם; וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה יְהוָה אֶל־בְּלִהְקָהָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַרְבָּה וִידֻעָתָם כִּי יְהֹוָה הַוֹּצִיא אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. לְכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּרָמְשָׁא. וַתְּדַעַן. אֲרִי ייְהִי אֶפְיק יַתְבּוֹן מִאָרֶץ דְמִצְרַיִם; וַיַּבְקֵר וַרְאִיתָם אֶת־כְּבוֹד יְהֹוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלִנְתִיכָם עַל־יְהֹוָה וַנְחַנוּ מָה כִּי תְלִוּנוּ עַלְיָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְצָפָרָה. וַתְּחוֹזֵן יִתְקַרְא דִין. בְּדִשְׁמֵיעַן קָדְמוֹתָה תְוֻרְעַמְתָכֹן עַל ייְהֹוָה וַנְחַנָּא מָא. אֲרִי מִתְרֻעְמָתָוֹן עַלְנָא; ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהֹוָה לְכָם בְּעַרְבָּה בְּשָׂר לְאֶכְלָל וְלְכָם בְּבָקָר לְשָׁבָע בְּשָׁמְעַן יְהֹוָה אֶת־תְּלִנְתִיכָם אַשְׁר־אַתָּם מַלְיָנָם עַלְיָו וַנְחַנוּ מָה לְאַ-עֲלֵינוּ תְּלִנְתִיכָם כִּי עַל־יְהֹוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה. בְּדִיתָן ייְהֹוָה לְכֵל בְּרָמְשָׁא בְּשָׂרָא לְמִיכָל. וְלִחְמָא בְּצָפָרָא לְמִשְׁבָע. בְּדִשְׁמֵיעַן קָדָם ייְהֹוָה תְוֻרְעַמְתָכֹן. דָאֲתוֹן מִתְרֻעְמָיִן עַלְוֹהִי. וַנְחַנָּא מָא. לֹא עַלְנָא לְמִיכָל. וְלִחְמָא בְּצָפָרָא לְמִשְׁבָע. בְּדִשְׁמֵיעַן קָדָם ייְהֹוָה תְוֻרְעַמְתָכֹן. דָאֲתוֹן מִתְרֻעְמָיִן עַלְוֹהִי. וַנְחַנָּא מָא. לֹא עַלְנָא תְוֻרְעַמְתָכֹן אַלְהָיוּן עַל מִמְרָא דִין ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמֶר אֶל־בְּלִעְדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבָּנו לִפְנֵי יְהֹוָה כִּי שָׁמְעוּ אֶת תְּלִנְתִיכָם כִּי עַל־יְהֹוָה אַמְרָה מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמֶר אֶל־בְּלִעְדָת הבְּנֵי יִשְׂרָאֵל. קָרוּבו קָדָם ייְהֹוָה אֲרִי שְׁמֵיעַן קָדְמוֹתָה תְוֻרְעַמְתָכֹן ייְהֹוָה בְּדִבָר אַהֲרֹן אֶל־בְּלִעְדָת הבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְנֵו אֶל־הַמִּדְבָר וַיֹּאמֶר יְהֹוָה כְּבֹוד יְהֹוָה נִרְאָה בְּעֵגָן וְהֹהֶה. כִּד מַלְיל אַהֲרֹן עַם בְּנֵשְׁתָא דְבָנִי יִשְׂרָאֵל. וְאֶתֶפְנִיאוֹן לְמִדְבָר. וְהֹא יִקְרָא דִין. אַתְגָלִי בְעַנְנָא פ

ו (ששי) ייְהִי דִבָר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאָמָר: וּמַלְיל ייְהֹוָה עַם מֹשֶׁה לְמִימָר: יב שְׁמָעַתִי אֶת־תְּלִנְתִיכָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִבָר אֶל־הָאֱלֹהִים לְאָמָר בֵּין הָעָרָבִים תְּאַכְלֵו בְּשָׂר וּבְבָקָר תְשַׁבְעֵוּ לְכָם וִידֻעָתָם כִּי אָנָי יְהֹוָה אֱלֹהִיכָם: שְׁמַע קָדְמִי. יִת תְוֻרְעַמְתָבָנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מַלְיל עַמְהֹון לְמִימָר. בֵּין שְׁמַיָּא תִּכְלֹו בְּשָׂרָא. וּבְצָפָרָא תְשַׁבְעֵוּ לְחַמָּא. וַתְּדַעַן. אֲרִי. אָנָא ייְהֹוָה כֹּוֹן ייְהֹוָה בְּעַרְבָּה וְתַעַל הַשְּׁלֹו וְתַכְס אֶת־הַמְחַנָּה וּבְבָקָר הַיְתָה שְׁכָבָת הַטְלָסְבִיב לְמַחְנָה: וְהֹה בְּרָמְשָׁא. וּסְלִיקָת שְׁלֹיו. וְתַחַת יִתְמַרְתִּא. וּבְצָפָרָא. הַוְת נַחַת טָלָא. סְחוֹר סְחוֹר לְמַשְׁרִיתָא.

יד ותעל שכבת הפל והפה על פני המדבר דק מחספס דק בפفر על הארץ; וסיליקת נחתת טלא. זהה. על אף מדברה דעך מקלף. העך הגיר בגליא על ארעה; טו ויראו בני ישראל ואמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידע מה הוא ואמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאבל לה: וחוץ בני ישראל. ואמרו גבר לאחיה מנה הוא. ארי לא ידעת ממה הוא. ואמר משה להוז. הוא לחמא. דיבב יי. לבון למכיל; טז זה הדבר אשר צוה יהוה לך ממו איש לפיכך עמר לגילגלה מספר נפשותיכם איש לאשר באלהלו תקח: דין פתגמא דפקיד יי. לקוטו מגיה. גבר לפום מיכליה. עומרא לגולגולתא. מנין נפשתיכון; גבר לדבמשבניה תשבייה יי ויעשודין בני ישראל וילקוטו המרבה והமמעית: ועבדו בן בני ישראל. ולקטיו דאסגי ודאווער; יה וימדו בעמר ולא העדי' המרבה והממעית לא החסיד איש לפיכך עמר לך: וכלו בעומר. ולא אחר דאסגי. וודאער לא חסר. גבר לפום מיכליה לךו יט ויאמר משה אלהם איש אל-ויתר ממו עד-בקר: ואמר משה להוז. אנש. לא ישאר מגיה עד צפרא; כ ולא-שםעו אל-משה וייתרו אנשים ממו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משיח: ולא קבilo מן משה. ואשרו גברין (סיא גבריא) מגיה עד צפרא. ורחש רחשא וסרי. ורגיז עלייהון משה; כא וילקוטו אותו בAKER בAKER איש לפיכך עמר לאחים השם שגמיס: ולקטו יתיה ב策ר ב策ר. גבר לפום מיכליה. ומما דמתהאר מגיה על אף חקלא כד חמא עלהו שימוש שמשא פשר; כב ויהי ביום הששי לךו ליום משנה שני העמר לאחד ויבאו כל-גשיאי העדה ויגידו למשיח: וזה ביום שתיתאה. לךו לחמא על חד תרייז. תרייז עומרין לחוד. ואתו כל רבבי בנשתא. ותויאו למשה; כג ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת-קדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אףו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת בל-העדן הניחו לכם למשמרת עד-בקר: ואמר להוז. הוא דמליל יי. שבא שבתא קודשא. קדם יי מחר. ית דאתון עתידין למיפה אףו. ית דאתון עתידין לבשלא בשלו. ית בל מותרא. אצענו לבון; למטרא עד צפרא; כדר ויניחו אותו עד-בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורפה לא-היתה בו; ואצענו יתיה עד צפרא. بما דפקיד משה. ולא סרי. ורחשא לא חות בה; כה ויאמר משה אכליהו היהם ביום שבת היום ליהוה היום לא תמצאו בשדה; ואמר משה אכליה יומא די. ארי שבתא יומא די קדם יי. יומא די. לא תשכחינה בחקלא; כו ששת ימים תלקתו וביום השבעי שבת לא יהה-בוי: שבתא יומין תלקתו-גיה. וביום שביעיה. שבתא לא יהי-ביה: כו ויהי ביום השבעי יצאו מז-העם ללקט ולא מצאו: וזה ביום שביעיה.

נפקו מן עמא למלקט. ולא אשכחן ס

כח ויאמר יהוה אל-משה עד-אנְה מִנְתָּמָם לְשִׁמְרָה מִצּוֹתִי וַתּוֹרְתִּי ואמיר יי' למשה. עד אמתך אתון מסרבין, למטר פקודי ואורתי כט ראו כי יהוה נתן לכם השבת על-בָּן הוּא נתן לכם ביום הדשטי לכם יומם שבו איש תחתיו אל-יעזא איש ממקומו ביום השביעי. אנש תחותזה. לא יפוק אנש, מأتירה ביום שביעאת; לו ישבתו העם ביום השבעה ושבתו עמה ביום שביעאת; לא ויקראו בית-ישראל את-שםנו מן והוא כורע גד לבן וטעמו כצפית בדק ש: וקרו בית ישראל. ית שמייה מנה. והוא. בבר זרע גדא חיר, וטعمיה באסקרייטן בדקש לב ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر מפנו למשמרת לדרךיכם למן יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ואמר משה. דין פתגמא דפקיד יי'. ملي עומרה מניה. למטרא לדרכון. בדיל דיחוז ית לחמא. דאוכילת יתכו במדברא. באפקותי יתכו מרעה דמצרים; לג ויאמר משה אל-אהרן קח עצנת אחת ותודה מה מלאה העمر מן והנח אותו לפני יהוה למשמרת לדרךיכם: ואמר משה לאהרן. סב צלוחי חדא. והב תפנו מלוי עומרה מנה. ואצעע יתיה קדם יי' למטרא לדרכון; לך אשר צוה יהוה אל-משה וייחחו אהרן לפני העדה למשמרת: במא דפקיד יי' למשה. ואצעעה אהרן. קדם סהドונא למטרא לה ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המן אכלו עד-באם אל-קצה הארץ בן עז: ובני ישראל. אכלו ית מנה ארבעין שני. עד דעל לארע יתיבטה. ית מנה אכלו. עד דאותו. לסייע ארעה דכגעון לו והעمر עשרית האיפה הוא: ועומרא: חד מן עשרה בתלת סאין הווא פ ז (שביעי) ייז א ויסעו בל-עדת בני-ישראל ממדבר-סין למסעיהם על-פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשחתת העם: גטלוג כל בנטה דבני ישראל ממדברא בסין. למטריגיון על מימרא דיי. ושרו ברפידים. וליית מיא למשתי עמא: בוירב העם עם-משה ויאמרו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה-תריבון עמדו מה-תנסין את-יהו: ונצא עמא עם משה. ואמרנו. הבו לנו מיא ונשתה. ואמר להוון משה. מא נצען אתון קדם יי'. ויאצמא שם העם למים וילז העם על-משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים? להמית אותי ואת-בני ואת-מקני בצמ' א: וצד תפו עמא למיא. ואתרעם עמא על משה. ואמר. למיא דנון אסיקתנא ממצרים. לקטלא ית. וית בני וית בערבי בצחוותאן ד ויאצק משה אל-יהו: לאמור מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: וצלי משה קדם יי' למימר. מא אעבד לעמא

ה ויאמר יהוה אל-משה עבר לפניהם העם וקח אתך מזקני ישראל ומטרך אשר היבית בו את-היאר קח בידך והלכתי: ואמר יי' למשה עבר קדם עמו. ודבר עמד מסבי ישראלי וחוטך. ובמיחיטתה היה ית נהרא, סב בידך ותיזילן, והנני עמד לפניך שם | על-הצור בחרב זהבנית בצור ויצאו מפניהם מים ושטה העם וייעש בן משה לעני זקני ישראל: ana קאים קדמד תפנו על טנרא בחרב. ותמייח בטנרא. ויפקון מניה. מיא ווישתי עמו. ועבד בן משה. לעני סבי ישראלי ויקרא שם המקום מסה ומריבה על-ריב | בני ישראל ועל נסחטם את-יהוה לאמר הייש יהוה בקרבנו אם-אין: וקרא שמייה דאתרא. נסיתא ומיצותא. על דנצו בני ישראל. ועל גנסיאו קדם יי' למימר. האית שכיניתה די': בינה אם לא: פ ח ויבא עמלק וילחם עם-ישראל ברפיכם: ואתא עמלק. וגיח קרבא עם ישראל ברפיכם: ט ויאמר משה אל-יהושע בחר-לינו אנשים יצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על-ראש הגבעה ומיטה האלהים בידך: ואמר משה ליהושע בחר לנו גורין. ופוק אגיח קרבא בעמלק. מחר. אנחנו קאים על ריש רמתא. וחוטרא דאתעידי ביה גסין מון קדם יי' בידך. וייעש יהושע באשר אמר לו משה ללחם בעמלק ומשה אהרון וחויר עללו ראש הגבעה: שעבד יהושע. במא דאמר ליה משה. לאגחא קרבא בעמלק. ומשה אהרון וחור. סליקו לריש רמתא. יא יהיה באשר ירים משה ידו זగבר ישראל ובאשר גניח ידו זగבר עמלק: והוו. כד מרים (ס"א מרים) משה. יוזה מתגברין בית ישראל. וכד מנת. יוזה מתגברין בית עמלק: יב ויידי משה בבדים ויקחו אבון וישימי תחתיו וישב עליה ואהרן וחויר תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד יהי ידי אמונה עד-בא השם: ויידי משה יקרא. ונסיבו אבנה. ושויאו תחותזה ויתיב עליה. ואהרן וחור סעדין ביהודה. מבא חד ומבה חד. וחואה יוזה. פריסן בצלו עד דעל שימוש: יג ויחילש יהושע את-עמלק ואת-עמו ליפוי-חרב: ותבר יהושע. ית עמלק וית עמייה לפתגם החרב; פ (מפטיר) יד ויאמר יהוה אל-משה כתוב זאת זברון בספר ולשים באזני יהושע כי-מה אמחה אזכיר את-זבר עמלק מתחת השם: ואמר יי' למשה. כתוב דא דוכרנא בספר. ושו קדם יהושע. ארוי ממחאה אמחי ית דוכרנאה העמלק. מתחות שמיא: טו ויבנו משה מזבח ויקרא שמו יהוה | נס יי' ובנה משה מדרחא. ופלח עליה קדם יי' העבד ליה גסין טז ויאמר בידך על-בם יה מלחה ליהוה בעמלק מדרך: ואמר. בשבעה אמרא דא מון קדם דחילא דשבינתה על פורסי יקרא. העתיד דיתגח קרבא קדם יי' בדבית עמלק. לשיזייתהון מדרי עלאמן: פ